

En Gang **BUDDY** Altid **BUDDY**
DET ER EN LIVSSTIL

CONVOY BUDDY

 TRANSPORT 2015
DK 19.-22. MARTS 2015 | MCH MESSECENTER HERNING

CONVOY BUDDY CB TRUCKERS CLUB DENMARK

NR.1
2015

Formand *Convoy 315 "Mr Keis"*

Flemming Fomsgaard

40833453

Mr.keis@live.dk

Næstformand: *Convoy 148 Baloo*

Henning V Olsen

hvosab@gmail.com

Kasser.: *Convoy 850 "Fynboen"*

Claus Filipsen

61396520

convoy850@hotmail.com

Best. Convoy 78

Leo Høier

40964577

convoybuddy78@gmail.com

Best. Convoy 1671

Mr Fontæne

Thomas Bennetzen

tbennetzen@hotmail.com

Så startede vi året 2015.

Vi var til åbent hus oppe ved UCH i Holstebro. Her var 1. afdeling af DM for Transportlærlinge. Traditionen tro møder mange af de ældre elever op med de biler som de kører i nu (25—30 stk.) og som det sig hør og bør så er der fest om aftenen, dagen går med diverse prøver og slutteligt er der 4 elever tilbage, som repræsenterer UCH ved finalen til Transport 2015

1. Henrik Søndergaard. Poul Schou Odense
2. Thomas Kjærgaard. Karsten V. Olesen. Skjern
3. Thomas Pedersen. NST. Grinsted
4. Martin Wullum. Tvis Vognmandsforetning. Tvis

Vanen Tro sponserede CONVOY BUDDY 1 håndklæde pr mand til at tørre sveden af panden.

En gang BUDDY Altid BUDDY

CONVOY BUDDY

INDKALDELSE TIL ORDINÆR GENERALFORSAMLING.

Hermed indkaldes til Generalforsamling LØRDAG. D. 21.03.2015 kl: 13.00

Sted: Messecenter Herning.

1. Velkommen
2. Valg af dirigent
3. Valg af Referent
4. Valg af stemmetællere
5. Formandens beretning samt Godkendelse
6. Kasserens beretning samt godkendelse
7. Indkomne forslag
8. Valg af kasser på valg er Claus Filipsen
9. Valg af bestyrelsesmedlem på valg er Thomas Bennetzen
10. Valg af suppleanter
11. Evt.(her kan ikke stilles forslag til afstemning)

Forslag som ønskes behandlet på Generalforsamlingen

Samt personer der stiller op til bestyrelsen

SKAL være bestyrelsen i hænde senest **07.03.2015**

På mail eller med post convoy850@gmail.com eller [convoy Buddy Toftevej 14 5591 Gelsted](mailto:convoy850@gmail.com)

I dette blad vil du kunne læse.

Snurre fortsætter sine togter

Lidt om Transport 2015

Lidt vittigheder

Indkaldelse til generalforsamling

Sleipner; en som hjælper i noden

**Det hjælper ikke at løbe skrigende ud gennem muren...
for her kommer SNURRE altså igen!**

BLADE FRA EN TRUCKERS DAGBOG

RESUME - for dem, der har besluttet sig til at tage springet fra ANDERS AND til BREAK 19:

SNURRE - enhver svigermors mæreridt - har fået nyt arbejde ved F.U.P.-Trans, Esbjerg, og er på vej til Frankrig. Han følges med en tidligere kollega, Svend Raket. De er lige blevet stoppet af det tyske POTJENS, fordi de lå og kørte om kap med 130 km/h. Snurre snakker dem begge ud af det, med sin sædvanlige frækhed og sit held - og nok lige så meget, fordi en af betjentene sætter sig i en stor høm-høm, på sin jagt efter Snurres fartskive. Snurre hjælper den uheldige med at blive gjort ren, og snart er gutterne på vej igen!

Som sagt syntes vi, at vi hellere måtte se at komme ud af landkortet, inden potjens nåede hjem og fik rene bukser på.

Svend fattede stadig ikke rigtigt, at vi var sluppet så heldigt fra det. Først da vi var kommet gennem »kloakrøret« ved Hamburg, åndede han lettet op.

- Nå, men det klarede vi sgu' da fint, hva' Snurre?, sagde han over walkie'n.

- Hvor fa'en får du det »VI« fra, svarede jeg.

- Så vidt jeg husker, var det da MIG, der som sædvanlig klarede ærterne!

Svend grinede.

- Nå-ja, godt ord igen, sagde han, og blinkede ud til overhaling.

Vi var på vej op af den svage stigning ved Harburg syd for Hamburg, og skulle dreje fra oppe på toppen, ad det nye stykke autobahn mod Bremen.

Vi strøg med 85 forbi en gammel, osende Büssing, der knap kunne trække sig selv op ad bakken og var næsten helt henne ved motorvejsudfletningen, da en PRØJSER i en BMW 525 i sidste øjeblik fandt ud af, at han da vist nok også skulle mod Bremen.

Han skar med kun 70 km/h lige tværs gennem 3 vognbaner, og trak ind foran Svend med en margen på en fladkørt tænd-

stikæske. Svends stopplys flammede op, og jeg så og hørte ham gi' idioten alt hvad han havde af lygter og horn.

Jeg var med det samme trukket ud for at have fri bane, hvis det skulle have sagt BANG.

Svend råbte noget i walkie'n, der ikke egner sig til at komme på tryk. . .

Da Svend jo havde bremsset, røg jeg forbi ham. . . og kom op på siden af tyskeren, som nær havde forårsaget en ulykke.

Jeg syntes lige så godt, han også kunne få MINE horn at lytte lidt til, så jeg tømte på det nærmeste lufttankene, da jeg røg forbi ham.

Fritz gloede op, med de fede sauerkrautkæber dirrende: Hva' pokker bildte sådan en åndsvag lastbilchauffør sig ind, at dytte ad HAM, i hans store, blå BMW?

Da jeg i spejlet kunne se, at jeg lige akkurat var forbi ham, trak jeg ind med sådan

en appel, at jeg nær var væltet.

Svend godtede sig:

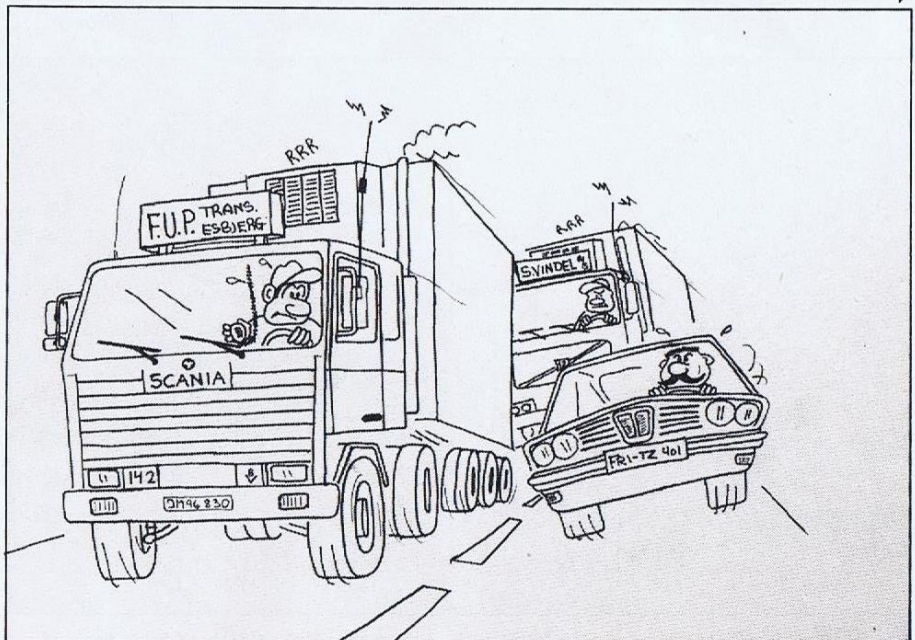
- Rigtigt, Snurre, sådan skal de ha' det, gnækkede han, - prøv lige at holde ham tilbage, så jeg kan nå at komme op og mishandle ham lidt!

Svend skummede af raseri, meget forstæeligt, og trådte på speederen.

Fritzemand ville imidlertid åbenbart sige tak for sidst til mig, for pludselig trak han ud og overhalede. . . og med al ære og respekt for Scania, så KAN den altså ikke være med en BMW i optrækket.

Han vrælede vildt i hornene, da han kom op på siden af mig, og gennem det åbne soltag sad han og pegede på sin pande.. det behøvede han nu ikke, vi var da godt klar over, at han havde fis i bøtten.

Det var næsten ligesom at se en film, man har set flere gange før. Jeg VIDSTE, hvad der

Fritz ville sige »tak for sidst«, for pludselig trak han ud og overhalede mig. . .

nu ville ske.

Jeg tog mik'en:

- Pas nu på, Svend, nu vil svinet garanteret til at lave julenumre!

Svend trak halvt ud i overhalingsbanen.

Ganske rigtigt, BMW'en kom forbi mig, trak ind foran, og tog så farten af, helt ned til 70 igen.

Prøjerne sad og gjorde tegn og fagter, og jeg tror ikke, det var fordi han ville byde os på øl!

Hvad han bare IKKE havde set, var at Svend nu havde fået fart på igen.

Svend tastede ind igen:

- Nu overhaler jeg dig, Snurre, så vær klar til at trække ud, så snart jeg er forbi dig!

Jeg knurrede:

- Nu skal du vel ikke til at lære de store hunde, hvordan man letter ben? Kom du bare!

Svend kom nu hamrende uden om både mig og BMW'en . . . og DET kom som en total overraskelse for snotnæsen!

Da den bagerste hjørnestolpe på Svends trailer lige akkurat var forbi, trak jeg ud bag ham.

BMW'en fyrede løs, men Svend nåede alligevel at komme forbi ham, og ind foran ham, hvorefter han bremsede lidt, så jeg kunne komme op på siden af ham.

SÅDAN . . . det var lige efter bogen!

Nu lå Svend og jeg side om side, med Fritze-dyret krydsende frem og tilbage bag os.

Det var bestemt ikke noget han kunne li'. Han brugte horn og lygter, så hans batteri nær var brændt sammen.

Pludselig forsøgte han at komme INDEN om os i standsporet, men Svend var der med det samme og spærrede vejen for ham.

Der var heldigvis ikke andre biler i sigte, så vi kunne i ro og mag gi' ham den helt store tur:

- Klar til bremsning?, spurgte jeg Svend.

- Selvfølgelig, svarede han, - jeg tæller til

3. 1...2...3 !

Vi huggede klodserne i et kort øjeblik, og blev belønnet af et hvin og et mindre bump, da Fritz lige akkurat fik smadret sit kølergrill og sine lygter på Svends bagerste kofanger.

- Så, nu er han da færdig med at blinke med sit rådne lys, brummede Svend tilfreds.

- Jep, svarede jeg, - og nu er vi snart fremme ved indsnævringen, så nu trækker jeg op foran dig og ind, så får vi se, om han hopper på den også!

Det, jeg her hentydede til, var, at det nye stykke autobahn snævrer ind til kun ET spor, lige inden det munder ud i den gamle Bremer-autobahn.

Svend sagtede ganske langsomt farten, og jeg begyndte at gå forbi ham.

Fritz lå nu lige knap så tæt bag os, nu hvor han havde fundet ud af, at de store »BRUMMER« altså også kunne BREMSE!

Da jeg var kommet forbi Svend, trak jeg pænt ind. Nu så Fritz sit snit - NU kunne han endelig komme forbi de store, grimme lastbiler!

Det var simpelthen perfekt timet: BMW'en blev trukket op på mindst 6000 omdr. i 3. gear og kom vrælende forbi os, mens Fritz hang halvt ude gennem soltaget og »vinkede« til os. Dette havde han så travlt med, at han slet ikke så den lange række af skilte og blinklygter, der er sat op for at markere indsnævringen af vejen!

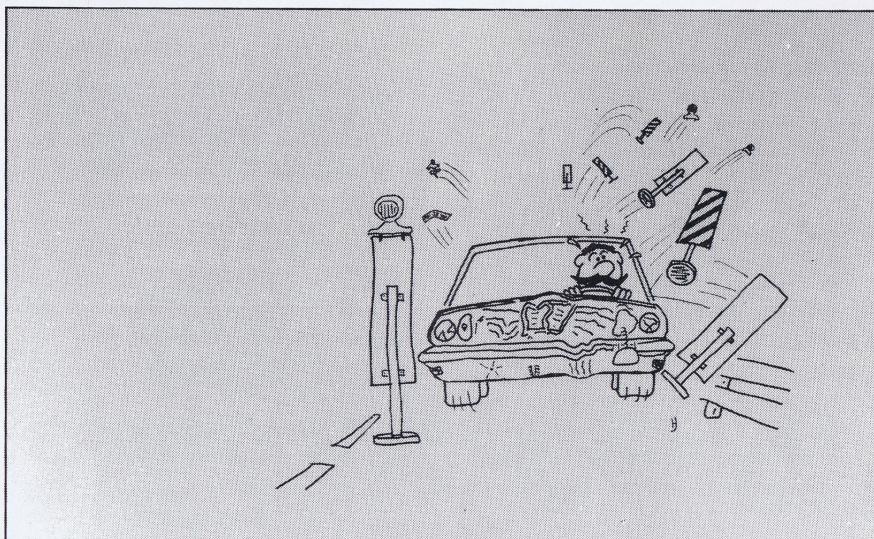
Det lød, som når man trækker en kæp hen ad et stakit, da han drønedede ind i skiltene med omkring 140, så skilte, blinklygter og resten af hans forparti røg ham om ørerne.

Da vi jo havde vidst HVOR det bar hen ad, var vi i mellemtiden trukket halvt ud i standsporet, så tyskerne fik bedre plads til sin »solo-opvisning«!

Han fik endelig stoppet, og mens vi susede forbi ude i standsporet, dyttede vi, rakte tunge, og hvad vi ellers kunne finde på!

Det sidste vi så til Fritz var, at han stod ud af bilen og sparkede hysterisk til et af skiltene!

Fortsættes i næste nummer . . .

Han drønedede ind i skiltene med 140, så skilte, blinklygter og resterne af hans forparti røg ham om ørerne!

Historien her er skrevet med fik-tive personer, dog skal det lige siges, at det hele faktisk godt kunne være hændt i virkelighedens verden. Dengang i starten af 80 var danske chauffører med overalt . Søndag aften kl. 22,00, når grænsen åbnede ,var det en lang kortege af danske lastbiler fra grænsen og til Hamby, snakken gik livligt, historier blev fortalt, nogle mere usandsynlige end andre, men lige meget med det ,vi holdt os vågne , på den strækning i hele Tyskland som føles til at der sker bare ingenting. Efter ”røret” blev der delt til højre og ligeud, og første stop lige ud var Allertal til højre var det Wildeshausen, de hårde drenge tog den til Denekamp, men så var der også lagt i kakkellovnen, og dem som havde holdt et rent 10 tal ligeud kunne godt nå Gøttingen, men den skive kostede garanteret også 20 d mark i Kieffers Felden. Nogle af os jeg selv iblandt holdt syd for Hamby gik i seng ,sov 8 timer og startede næste dag på ren skive til Bad Hersfeld, her blev skiven rykket ud ,kørebogen tegnet og vupti så var der frisk tid igen til Kieffers Felden, så narrestregerne var skam også i brug tidligere chaufførens vigtigste redskaber Kørebog—passer—den hvide rundas inde i uret ,en træplade så ku man altid lige få en skive med sovetid evt. et gammelt ur ind under køjen det var den tekniske løsning, så var der mere tid til værtshusbesøg.

Hjemmeside

Så kom den nye hjemmeside i gang, synes det er blevet en rigtig flot side, som er nem at komme rundt på, og der er også lidt gode nyheder i den.

Det er nu blevet muligt at indmelde sig i klubben, direkte fra hjemmesiden, og man kan ændre sine oplysninger så vi ikke sender forgæves til jer. Dog kommer der stadig breve retur. Hvad angår butikken så regner vi med den skulle komme op at køre efter vi har været i Herning.

UDEBLIVELSE

Hvis i forventer der kommer noget blad, og det udebliver så giv lige os besked, eller i har betalt for medlemskab, men pakken ikke er kommet, post Danmark er nemlig ikke lige det mest pålidelige distributions selskab. Vi kan også ha glemt.

Ordet BUDDY hvad betyder det.

Slet og ret en VEN man kan regne med, hvis man kommer lidt i uoverensstemmelse parter imellem, så tar man en snak mand og mand imellem, man sætter sig ikke bag skærmen og bruger det som skjold, og begynder at svine hinanden til, via sociale medier.

Hvor bliver medlemmer af!!

På vores side på Facebook er der

1824 medlemmer

I Gruppen

Convoy Buddy trucker jamboree er der

1171 medlemmer

Convoy Buddy Cb truckerclub er der

861 medlemmer

Men der er kun små

300 som har betalt kontingent

Stillings opslag

Vi prøver atter engang på at finde en Redaktør, hvis ikke vi skal blive nød til at lukke det ned igen.

Interesserede retter henvendelse til

Fynboen tlf. 61396520

Løn.: **Glæden ved at glæde andre**

Udstilling / Sommerfest

I skrivende stund arbejder vi p.t på flere muligheder, men intet er afgjort endnu.

Lige et forslag til en weekend tur

MODELLASTBIL 2015

Det foregår hos MAN, HE Jørgensen,
Vordingborgvej 430, Dalby. 4690 Haslev.

Lør/søn den 28 og 29 marts. Kl. 10 – 16 begge dage.

HE JØRGENSEN A/S

VORDINGBORGVEJ 430, DALBY
4690 HASLEV

DANMARKS BEDSTE MODELBYGGERE
ER SAMLET DENNE WEEKEND
FOR AT VISE DERES MODELLASTBILER FREM

**KOM OG KIG
- FRI ENTRÉ**

Information og tilmelding:
Jørgen Drejer
23 23 73 00
jorgendrejer@ofir.dk

JULESHOW

Horsens

Sorø

Ford T 1915

Dette bliver den ældste bil på Transport 2015, så mon ikke den skal fejres på behørig vis. Den vil ikke komme til at være helt ensom, da der vil være for den "grønskollinger" fra 1925 og 1930 samt en efternøler fra 1931. Herefter kommer der biler fra 1938 1940 og så begynder de moderne vogne at vinde indpas 1952, 1956 og nu 1960 ja nu er der ikke et øje tørt 1970, 1974 og så er det nok nu det vilde kommer 1985, 1992, hold nu op det skal bare opleves.

Ca. 30 restaurerede oldtimers som har været en del af bybilledet de forskellige år, nogen af dem har man drømt om at komme til at køre i, nogle har man også haft fornøjelsen, selv om nutiden lastbiler er spækket med alskens nymodens ting, ville mange af de gamle Truckere ikke ha været foruden, lugten af dieselhørm, rystelserne, brandvarme om sommeren og hundekolde om vinteren, koblinger som kræver et godt venstre ben, en rolig højre fod, men gerne med en tung træsko, så pedalen kunne blive lagt til gulvet.

I shift-klimaanlæg-luftaffjedring-cd afspiller-køleskab –fartpilot—telefon –i pad—navigation—skivebremser—ABS—EBS –bremseassistent, ja jeg kunne blive ved, og må nok erkende jeg er ved at komme op i årene. De nye biler er lækre, men ville nu ikke ha været foruden de gamle de havde sku en sjæl.

En gang BUDDY Altid BUDDY

CONVOY BUDDY

Dem som ejer bilerne skal have en kæmpe tak, samt megen ros for det store arbejde, det er at holde bilerne kørende, bare det at finde reservedele kan være et problem, det er jo nok begrænset hvor mange værksteder som lige ligger inde med reservedele til en vogn som har holdt 50 års fødselsdag, og jo ældre bilen bliver, jo svære at finde stumper. Men heldigvis går der stadig "Rigtige mekaniker rundt" som ikke behøver en PC. For at reparere, ret skal være ret, de unge mekaniker er også dygtige, tiden har bare ændret sig, men et varmt leje, en utæt køler, en generator der lader for meget, en god næse opfanger mange ting som er i vejen med vognen, hver væske på en vogn lugter forskelligt, så det er derfor, at når en ældre chauffør står ud af bilen, kan man mange gange se når han går langs vognen at han snuser, det er ikke fordi han lige har sniffet en bane inden han holdt, men derimod for at lugte om der er noget galt med bilen. Ung eller gammel chauffør gør det de helst vil, være sin egen, flytte gods fra A til B, passe og pleje bilen, så den altid ser pæn ud, sørge for at godset kommer frem i tide, og på rette sted, uden skader. Og det er vi rigtig gode til i Danmark.

Når nu Transport 2015 åbner dørene, så vil vi fra Convoy Buddy, slå et stort slag for, at man gør brug af bileterne, som er blevet tilsendt jer. Kom til Herning selv om en kendt person (Mick Øgendahl) er kommet med sætningen "Hvor F..... Ligger Herning" Så bør, en trucker med eller uden GPS, kunne finde til Herning, bare køør efter lyden af får, der bliver klippet.

VI SES I HERNING TIL TRANSPORT 2015

HAL J 3

De følgende 3 sider er fra Bladet Truckeren fra juni 1983, og Peder Pedersen kan i stadig møde på landevejen, i dag dog i en Scania 142 som trækker for Dania i Århus

Sleipner i kamp med kong vinter i Europa Kun få er klar over, hvilke umulige opgaver en lastbilbjærger kan komme ud for »Truckeren« har fået lov at blade i Sleipners dagbog

Af Peder Pedersen

En varm december

Onsdag den 2. december om formiddagen bliver jeg ringet op om en bil, der er væltet i Bulgarien. Vognmanden er på sygehuset med brækket kraveben. Jeg går i gang med at løse problemerne gennem ambassaden i Sofija. Det viser sig, at der er lidt problemer, så jeg slår koldt vand i blodet.

Omkring middag ringer et firma om et lastvognstog, forvogn + anhænger med 24 tons plastpulver, den har fået motorskade i Dubi, Tjekkoslovakiet. De spørger forsigtigt, om jeg kan slæbe det hele hjem, da der er sne og is op over Sinnwald. Jeg mener dog ikke, det skulle være noget problem og beslutter at køre den tur før Bulgarien, da vi ved, der kan gå flere dage med at løse problemerne derude.

Kl. ca. 13,00 er der afgang fra hjemmet. Ankommer til Dubi midt om natten og lægger mig til at sove.

Kl. 9.00 om morgenen kommer chaufføren, der har boet på hotel Sport, og vi går i gang med klarlægning, får den op at hænge. Begynder hjemturen ved 11-tiden. Op over bjerget til Dresden - ingen problemer, den »lille« Volvo N 10 med tandemtræk stamper støt og roligt afsted gennem is og sne. Chaufføren og jeg regner på, hvad vi egentlig vejer og kommer til det resultat, at det må være ca. 55 t. Fredag den 4. dec. er jeg hjemme igen. Bilen er losset og koblet fra i Padborg.

I mellemtiden er der ringet om en havarist i Larisa, Grækenland. Den får lov at vente. Jeg må dog love den hjemme inden jul.

Kl. 17.00 bliver der givet grønt lys fra ambassaden i Sofija, jeg kan køre til Bulgarien. Madkassen fyldes og afsted. Jeg vælger at

køre østover, det er kortere. Undervejs forhører jeg mig om vejrliget i Rumænien og får at vide, der er sne på bjerget men ellers ingen problemer.

Tirsdag den 8. kl. 11.00 ankommer jeg til Drjanovo, henvender mig på sygehuset og finder vognmanden. Den vogn, der skal have lasten, er kommet aftenen før, så alt er på plads. Kl. 16 bliver vejen spærret, lasten, som består af en stor asfaltmaskine, bliver læsset, mens jeg afmonterer bageste aksel på traileren, får den læsset og bilen hængt op og diverse løsdele surret. Kl. 20 er vi færdige, men kan ikke køre, papirerne er ikke i orden. Onsdag morgen kl. 7 går vi i gang med papirerne og kl. 15,30 er der afgang. Ingen problemer hjemover - lidt is og sne i Bjergene. Søndag den 13. spænder jeg fra i Esbjerg.

Hjem til Hoptrup, forsøger at få fat i den vognmand, som har en bil stående i Grækenland, jeg mangler papirer på den. Mandag den 14.

om morgenen lykkes det. Det viser sig, at han ikke har andre papirer end registreringsattesten, jeg beder om at få den tilsendt expres samt får forsikringsselskabet til at sende grønt kort. Ikke noget at gøre ved det, jeg får en dag hjemme. Kl. 11 bliver der ringet om en brændt bil i Prag, og nu er gode råd dyre. Jeg finder hurtigt ud af, at hvis det klapper, kan jeg nå den tur før Grækenland. Madkassen pakkes og der gøres klar. Kl. ca. 12 får jeg besked på at bilen kan køre hjem selv, men aftaler, at jeg skal køre den vej til Grækenland og holde øje med den, så jeg kan hjælpe, hvis der er problemer. Men jeg kan ikke køre før posten kommer tirsdag morgen. Papirerne kommer kl. 7.30, bilen pakkes og afgang til Larisa øst over for at se efter en brændt Fiat. 4½ time på Sinnwald, ikke andet end sne og skidt. Jeg har ikke mødt Fiat'en endnu. Onsdag kl. 02.00 ankommer jeg til Rondellen, og der står Fiat'en. Den har ikke rokket sig en tomme, siden den er brændt. Vognmanden har problemer. Om i køjen. Kl. 9.00 tager jeg ind på ambassaden og derefter til politiet, mere når jeg ikke den dag, jeg mangler tolden. Torsdag d. 17. kl. 7.00 klargøring til bugsering ind til tolden og ordne de sidste papirer. Kl. 11 er jeg færdig og begynder at køre hjemover. Kø på Sinnwald 10 timer, kommer først over ved midnatstid, triller ned ad bjerget og hjemad. Lørdag om formiddagen spænder jeg fra i Grenå og kører hjem og supplerer madkassen.

Samme aften ved 18-tiden starter

turen til Grækenland - nu skal det være og der er ikke tid til nogen form for hjælp til andre, så på denne tur må jeg være et dumt svin, lige så meget det skal være. Hård frost da jeg kører hjemmefra. På autobanen i Tyskland holder flere danske biler med problemer. Jer er nødt til at køre forbi, det gør ondt, men nu skal jeg altså til Grækenland. Nå, jeg siger til mig selv, hvis de chauffører havde gjort deres biler klar til vinterkørsel, havde de ingen problemer haft. Jeg er også chauffør selv om det er en bjærgningsbil, men jeg har gjort min bjærg vinterklar for længst, så det går bare derudad med slukket lyskasse - undskyld.

Det går fint til Grækenland, jeg er dernede onsdag den 23., bilen står på et værksted. I løbet af tre timer er den frigivet af værkstedet og politiet, papirerne er klar, dog mangler der et, nå ikke noget at gøre ved det, jeg må se, om jeg kan få kringlet den med tolderne ved grænsen. Det går godt både hos grækere og jugoslaver og så går det nordpå. Nu begynder problemerne. Vejrguderne er ikke med mig mere, regnen styrter ned, vejene er totalt opkørte, bjergene er skredet ud på vejene. Jeg kører det meste af natten, det eneste ønske jeg har er at nå op på betonvejen ved Nic. De der kender betonvejen vil nok tro jeg er tosset, men så skulle de have prøvet vejen fra grænsen til Nic hin nat 23.-24. december, så ville man forstå det. Jeg nåede Nic ved 4 tiden, kravlede om og sov omgående.

Den 24. om formiddagen går det videre, nu er vejret fint, solen skin-

ner. Om middagen er jeg i Beograd på hotel National. Efter at have fået bad og noget at spise ringer jeg hjem for at ønske god jul og får her at vide, at jeg skal til Bodø, Nordnorge, så snart jeg kommer hjem. Fin tur og så på denne årstid - det er en udfordring. Godt middag går det videre nordpå. Juleaften kører jeg ind i Ungarn, tæt tåge, her spiser jeg julemaden, 4 stk. frosset flækkesteg og et stykke med ost tilligemed en kop kaffe. Jeg beslutter at køre videre og vil prøve at nå Bratislava. Ved midnatstid julenat er jeg i Tjekkoslaviet og har fint føre helt til Bratislava, hvor jeg kører ind på første P-plads på motorvejen for at sove.

Julemorgen vågner jeg, alting er så sært tyst. Alt er i nattens løb dækket af sne, som stadig vælter ned. Jeg laver kaffe, mens bilen varmer op, for nu skal der arbejdes i sne. Sidst på dagen passerer jeg Prag og der bliver en bedring i vejret. Sent om aftenen når jeg Sinnwald. Hurtigt over grænsen og ned af bjerget til Dresden, hvor jeg sover nogle få timer, for nu var jeg kørt træt. 2. juledag går det videre hjemover. Kommer til Lauenborg sidst på eftermiddagen. Der fik jeg kontrol, vesttyskerne havde udkommanderet hele armeen for at skille min bil ad. Hvad de ledte efter, ved jeg ikke, de fandt ikke noget, for der var ikke noget. To timer der og jeg var på randen af et hysterisk anfald. Kl. 20 var jeg hjemme i Hoptrup.

Om søndagen kører Store Willy videre til Århus med havaristen. Jeg hygger mig.

Mandag d. 28. 12. på kontor. Forsøger at få fat i Fiat-værkstedet i Bodø, men forgæves, der er lukket. Ringer så til bjærgeren i Fauske ved Bodø og får ham til at tage hjem til sig, så jeg kan hente den der. Store Willy er kørt til service med min bjærg, kl. 16.00 kommer han med den, og jeg stiger på igen.

Stena ud kl. 22.00 og så går det nord på. Det er hundekoldt, og der falder isslag. Inden jeg er nået Mariestad, er der et tykt lag is på bilen. Ind og få en patentsmørgår, ud og køre lidt igen, men det bliver for glat, så jeg lægger mig til at sove. Den 29. 12. vågner jeg op ad formiddagen, der er blevet en bedring i vejret, jeg er oppe på dupperne, så det går bare der op ad. Ved 18-tiden er jeg i Sundswall, det begynder at sne lidt, men det fryser hårdt, så vejen er fin at køre på, der ligger

sne som er skrabet jævnt med en vejhøvl.

Ved midnat drejer jeg fra E4 i Skellefteå op mod Arvidsjaur ind på en P-plads og sover.

Knal hård frost og let snefald den 30. 12. kl. 8,00. Videre nord på. Sidst på formiddagen begynder det at lysne. Kl. ca. 11,00 passerer jeg Polarcirklen. Det er vist lyst nok til at tage et foto, jeg forsøger, vader ind i sneen for at klipse skiltet fra den rette vinkel.

Videre, jeg begynder opkørslen til Merkenes, som er et højfjeld. Ingen problemer, Volvoen trodsrer glat vej, sne og is. Oppe på fjeldet er det hård frost vel ca. 30° og stille vejr. Jeg passerer den norske grænse og begynder nedkørslen til Junkerdalen, første gear stille og roligt, blank is på kørebanen, smal vej, fjeld på venstre side og afgrund på højre. Ingen problemer, min bjærgner har tandemtræk, det virker også når jeg kører nedad.

Gennem Junkerdalen langs Skjerstadsfjoren til Fauske. Et glædeligt gensyn med bjærgeren, som også er et stort vognmandsfirma, jeg var hos ham for 2 år siden i august. Ind at spise og drikke nordlandskaffe, får en sommerferieinvitation med fisketure i Fauske, vi må se om vi får tid. Kl. ca. 20,00 kører jeg fra Fauske med trækkeren, traileren står hos vejrvesenet oppe på Saltfjeldet, det var der den kørte galt, bilen var gledet baglæns ned trods keder og pigdæk, så det siger ligt om stigning og vejlag på fjeldet. Op på fjeldet, blank is på vejen men bjærgeren gik op uden kæder. Traileren kobles på, bremses og lys sættes over,

alt er klart en sidste gang rundt om bilen.

Så kom det jeg havde frygtet mest på turen. Lige på en gang begyndte det at blæse. Den løse sne letter og så står himmel, hav og jord i eet. Der er ikke et træ, hus eller noget andet til at give læ. Jeg tog en snak med vejfolkene om situasjonen for at høre, om jeg skulle køre over Mo-I-Rana eller tilbage over Junkerdalen og Graddis. De mente, jeg skulle over Graddis og ville køre foran og spærre vejen, for jeg måtte ikke køre i stå. Vejen mod Graddis er så smal, at to biler ikke kan passere hinanden, uden at den ene kører ind på en vigeplads. Som sagt så gjort - ned af Saltfjeldet i 1. gear, alt gik godt og videre op på Merkenes. Blank is og snestorm som kun Polarnatten kan frembringe. Jeg kom op uden problemer og uden snekæder. Og så er der nogen, der siger at den 3. aksel, som jeg har, kun er til skattevesenet (vægtafgift), men i sådant et tilfælde som denne stigning vil jeg gerne se en 2-akslet bjærngningsbil komme op over højflædet under sådanne forhold - den var aldrig kommet op. Her er det ikke hestekræfter, det kommer an på, men vejgreb, og hvis jeg må sige det, en smule erfaring i køreteknik med store biler - 26 meter lang og 34 t. Volvoen gik op på blank is uden hjulspind eller jern på dækkene. Den bestod sin en prøve som ingen anden dansk bjærngningsbil kunne have klarert (det var et sidespring).

Oppe på fjeldet stopper jeg for at takke de to norske vejfolk, som var med. De siger at svenskerne

har spærret vejen, den er ufremkommelig på grund af vejret, men de vil prøve at snakke med dem på radioen. Først da den norske vejformand siger, at jeg er gået på fjeldet uden kæder, og har klarert turen meget fint, vil svenskerne åbne og holde en sneplov klar, hvis jeg skulle gå af vejen eller sidde fast.

Jeg hilser af med vejmændene, takker dem og begynder turen over fjeldet. Selve højfjeldet er nogenlunde fladt og vejen næsten lige, men totalt øde, den eneste bevoksning er de grene, vejrvesenet har sat langs vejen. De er 2-3 m høje, busket i toppen og står med ca. 20 m mellemrum, så det er ret gode sømærker. Jeg kom igennem uden problemer og begynder nedkørslen fra fjeldet i 30 graders frost, passerer Polarcirklen og holder ind for at sove. Før jeg lægger mig, står jeg ud og klapper bjærngningsbilen på venstre forskærm - aldrig en bjærngningsbil på 2 aksler, kun tandem her.

Vinden har lagt sig og der falder stille sne. Næste morgen går det sydpå. Hård frost og snevejr. Midt på dagen svinger jeg ud på E 4 i Skellefteå, stadig snevejr. Over middag spiser jeg det sidste i min dybfrosne madkasse og planlægger, at i aften vil jeg ind og spise lidt, det er jo kun nytårsaften een gang om året. Men ak - alt er lukket kl. 22 langs E 4.

Jeg er meget sulten, tænker lidt over min madkasse og kommer i tanker om, at der er et bæger margarine, et glas sennep og et halvt glas marmelade. Sennep og margarine er ikke spiseligt uden pølser og brød, men marmeladen kan spises, et festmåltid var det. Jeg gjorde holdt i Uppsala for at sove.

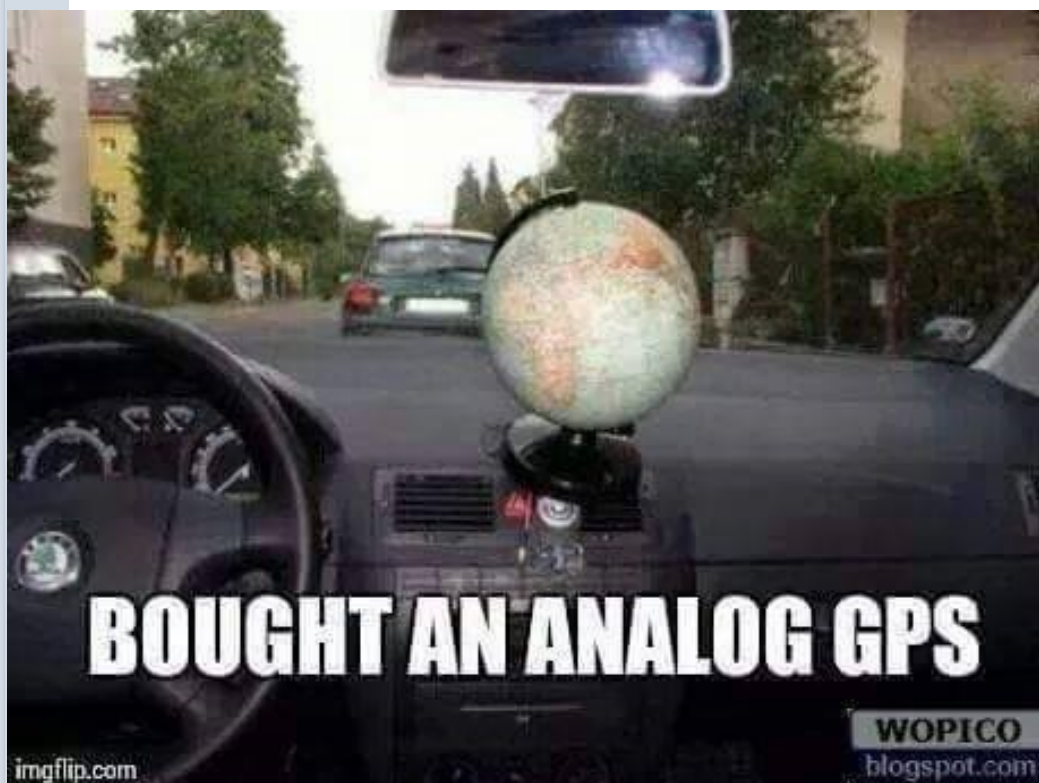
Næste dag kører jeg til Göteborg, tager med færgen til Frederikshavn og ved midnatstis gør jeg holdt i St. Binderup på Gulf.

Efter morgenkaffen fortsætter jeg til Vejle og spænder fra.

Og så går den mod Hoptrup. Bilen skal vaskes og ses efter, og kl. 18 er jeg efter et varmt bad klar til næste tur.

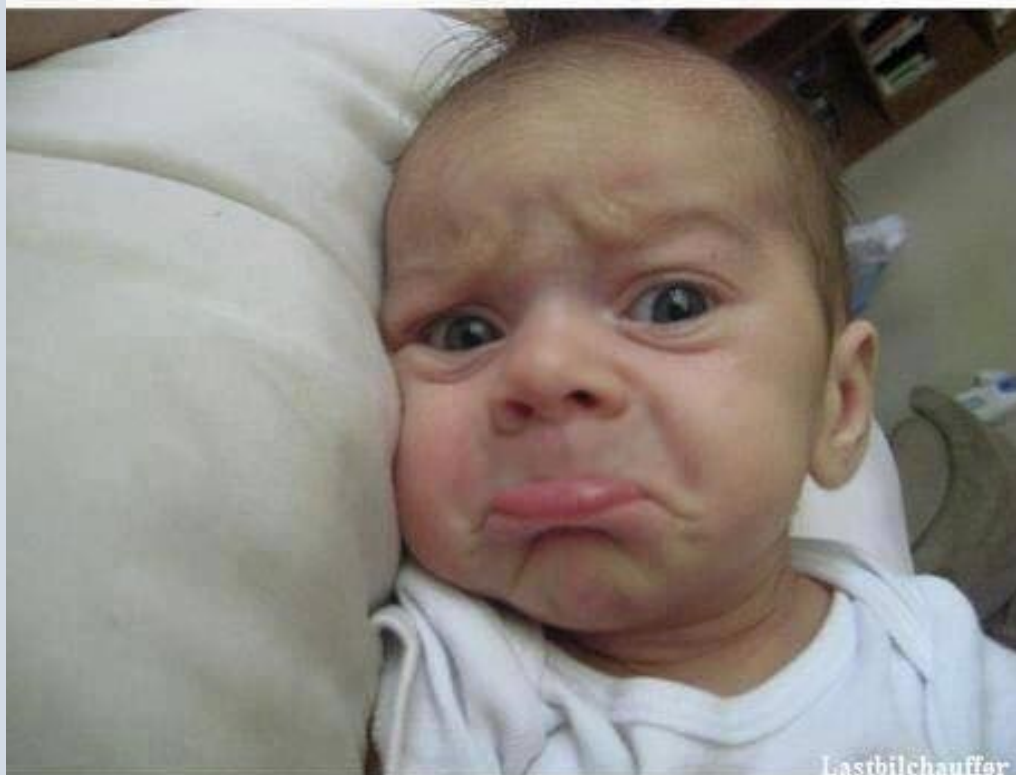
Hørt på Sveriges radios nyhedsudsendelse nytårs morgen d. 1-1-1982.

— En svensk forskergruppe er gennem lang intensiv forskning kommet til det resultat, at de fleste børn er yngre end deres forældre.

Georgia Boy er nu også kommet med på den der nymodens dille som kaldes GPS, hans problem er bare at han kan ikke have blæserne til at køre for som han siger, så skal jeg jo også finde en magnet, for så hurtigt kan jeg ikke komme jorden rundt, men hurtig det er han

Min vognmand har solgt min Scania Nu skal jeg til at kører Volvo

Jeg tror bare jeg tager en øvdag

Ifølge ret pålidelig kilde skulle barnet ha været blevet moppet kraftigt her på det sidste, jeg kan så fra pålidelig kilde også i samme omfang fortælle ,at han over hele hovedet slet ikke ser sådan ud i dag, det er blevet MEGET værre, men kom til TRANSPORT 2015 og oplev barnet i sin helhed, han må godt mobbes indtil ansigtet ser sådan her ud, så skal man stoppe, ellers skal der bare købes klinexer.

HVEM ER HAN !!!

På baggrund af flere tragiske højresvingsulykker fik jeg for over et år siden spørgsmålet fra en medarbejder på Scania i Ishøj om jeg ville sige at cyklister er nogle idioter. Nu syntes jeg nok at det var lige hårdt nok at skærer alle over en kam på den måde, men skulle jeg udtale mig i den retning ville jeg kunne dokumentere det. Det er jo frygteligt hver gang det sker både for de involverede i selve ulykken men også for dem som bevidner det. Jeg har selv prøvet som cyklist i mine unge dage at blive væltet af en bus der skulle foretage et højresving , og har også været involveret i en dødsulykke med en cyklist.

Scania tilbød i samarbejde med firmaet SET og HVS Sikring at montere kameraer og optager på og i min bil så vi kunne samle nogle erfaringer og noget dokumentation på hvad der går galt og hvordan man kan undgå disse tragiske ulykker. Efter at min daværende arbejdsgiver Bangsbo Auto i Sorø havde givet sin godkendelse fik jeg monteret fire kameraer og en harddisk hos Scania i Ishøj. På mit instrumentbord satte vi to kontakter, en til at tænde og slukke for det hele og en jeg aktivere når jeg oplever en situation som jeg mener er værd at gemme. Det virker på den måde at når jeg aktivere kontakten gemmer harddisken optagelse 30 sekunder bagud og 30 sekunder efter. Disse optagelser gemmes så i harddisken og jævnligt overfører vi så optagelserne til min computer får senere at kunne redigerer og sorterer det der er værd at gemme.

De fire kameraer sidder på en sådan måde at hvis en person går rundt om bilen kan man følge denne hele vejen rundt. Jeg pleje at prale med at jeg har den eneste lastbil uden en død vinkel, det er i hvert fald meget tæt på. I min bil er fjernsynet monteret over højre dør og hvis jeg tænder dette kan jeg på skærmen se hvad de fire kameraer viser.

Jeg kan love for at jeg har nogle meget spændende optagelser både vedrørende cyklister og fodgængere men også fra trafikken i al almindelighed. For det er sådan at projektet har vakt stor interesse fra flere sider og det er blevet meget meget spændende at deltage i. Nu kommer den store finale så snart når jeg skal vise udstyret og optagelser frem på Transport 2015 i Herning i uge 12 i sammen hal som Convoy Buddy udstiller i. Inden da skal optagelser vises for politiet og jeg skal også deltage i et seminar på Ålborg universitet som har et projekt kørende hvor de forsker i hvordan vi som chauffører reagere ved højresving og hvor meget en chauffør kan registrere og hvor meget tid vi skal bruge på dette for at få det hele med når vi kigger i spejle og på eventuelle kameraer.

Projektet har udviklet sig hen af vejen og i dag er der flere aspekter i det, højresving, general adfærd i trafik, dokumentation over for forsikringsselskaber ved uheld og det kan også bruges hvis man kører eller bakker ind snævre steder og andre ting. I Herning har messecenteret inviteret politikere og mange andre til at komme og se hvad vi arbejder med. Dette ser jeg meget frem til og ligeledes glæder jeg mig til at vise det til mine kollegaer og andre der kunne have en interesse i det, og hvad der så sker efter messen må vi vente og se på, jeg kunne rigtigt godt tænke mig at fortsætte projektet på en eller anden måde efter Herning men det håber jeg at kunne fortælle mere om på messen.

En stor tak skal lyde til MCH Transport 2015, Bangsbo Auto, Convoy Buddy, SET, Scania Ishøj, HVS Sikring, ERA Transport Odense og min Vognmand Kim Ancker.

Dødens pris.

En fynbo, en jyde og en københavner var involveret i en frygtelig trafikulykke. De blev alle sammen bragt til den samme skadestue, men de døde før de nåede frem. Lige da sygeplejersken på hospitalet skulle til at sætte en mærkeseddel på fynboens tå, rørte han på sig og slog øjnene op.

Forbløffet spurgte sygeplejersken hvad der var sket.

- Joh, sagde fynboen, jeg kan huske sammenstødet og der var dette smukke lys og derefter stod jyden, københavneren og jeg ved den himmelske port.

Sct.Peter. nærmede sig os og sagde, at vi alle sammen var for unge til at dø, og at vi for en gave på 500 kr. kunne få lov til at vende tilbage til Jorden. Jeg tog naturligvis min tegnebog frem, og gav ham 500 kr. og i det næste øjeblik var jeg her tilbage på jorden.

- Det er fantastisk, sagde sygeplejersken, men hvad skete der med de to andre?

- Den sidste gang jeg så dem, svarede fynboen, der stod jyden og pruttede om prisen og københavneren ventede på, at socialkontoret skulle betale for ham

MOBILTELEFONEN

Der befinder sig en gruppe mænd i omklædningsrummet i en mondæn golfklub, da en mobil telefon på bænken pludselig ringer. En af mændene sætter telefonen på medhør og begynder at tale:

Manden:

"Ja, hallo!"

Kvinden: "Hej skat, det er mig. Er du i klubben?"

Manden: "Ja!"

Kvinden: "Jeg står inde i Magasin nu og har fundet den mest vidunderlige læderjakke! Den koster kun 8.000 kr. Er det OK at jeg køber den...?"

Manden: "Ja, selvfølgelig,....køb du den blot, hvis

du er så glad for den."

Kvinden: "Jeg var i øvrigt inde forbi Mercedes forhandleren og så på de nye 2003 modeller. Der var altså en af dem, som jeg virkelig er vild med."

Manden: "Hvad koster den!"

Kvinden: "750.000 kr.!"

Manden: "OK, men til den pris, skal den også være med alt ekstraudstyr!"

Kvinden: "Storartet! Åh, jo og lige en ting mere.....sommerhuset vi gerne ville have sidste år står til salg igen. Nu skal de kun have 7.2 millioner for det!"

Manden: "Nå, ja, men så klø på, og giv dem et tilbud, men du skal ikke byde mere end 6.8 millioner!"

Kvinden: "OK, vi ses senere! Jeg elsker dig!"

Manden: "Farvel, jeg elsker også dig!"

Manden afbryder telefonen. De andre mænd i omklædningsværelset ser på ham med stor forbløffelse, da han spørger:

"Øh, er der nogen der ved, hvem der ejer denne her telefon?"

Morale: *Pas godt på din mobiltelefon*

3 danske lastvogne er på vej ud i sandkassen, en fynbo, en århusianer, og en sjællænder, da de kommer ud for et uheld i Tyrkiet, alle biler indblandet. Det går ikke værre en som det plejer alle 3 kommer i fængsel, dog får de hver et ønske opfyldt, fynboen får whisky til de næste 2 år, sjællænderen får en laber larve som han kan hygge sig med de næste 2 år, og århusianeren vil gerne have smøger til 2 år. Og sådan blev det, efter 2 år kommer de ud, fynboen med en ordentlig brandert, sjællænderen med kulmulen og 2 unger, og til sidst kommer århusianeren ud med favnen fyldt af cigaretter, og spørger fynboen og sjællænderen om der ikke skulle være en af dem der have lidt ild.

Her er lige lidt nyheder fra shoppen

Som kan bestilles på 61396520

Pris for lyssten er Kr.400,00 (ps sendes ikke)

Bagsiden til Højre forsiden til venstre , og nej der kommer selvfølgelig ikke til at stå Baloo i alles sten det bliver individuelt

Autolåsesmeden

- En del af Scandi Lock Gruppen

MCH OPLEVELSER FOR ALLE

DinTekst.dk
Skilte med din tekst på!

En gang BUDDY Altid BUDDY

CONVOY BUDDY

